

մեր պահպանութեանը։ Այս ամեն զգացմունք որ
մեր բնութեան ճշմարիտ վախճանը կըլիշեցընեն՝
մեր պահապան հրեշտակին ձայնն է, որ կըլիքատէ
թէ նեազանդելու է կենաց կանոնին՝ զոր նա ինքն
Աստուած սահմանած է։

Թարգմանեաց ի Գաղղիական

ԱՏԵՓԱՆ ԱԼԵՏԻՍԽՈՎԱՆ

Աշակերտ Հայկագեան Վարժարանին :

Հանգուցեալ Սպրօյեան Սբրահմանմաղային վրայ
կենապրական տեղեկութիւն յուղարկեր էր Շահ-
նազարեան Գերապատի Կարապիս վարդա-
պետը : Որչափ և կրթափաքէինք անցեալ քուոյն
մէջ մերինին ետեւեն յեռու և զայն, տեղույ պա-
կասութեամբն անկարեյի եղաւ, և ստիպուեցանք
այս անզամ առանձին հրատարակել :

ԿԵՆՍԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, ԱԳՐՈՅԵՐԱ, ՏԸՆԴՀԱՆՈՒՐ

Եւրոպիա զադեալ Հայոց սակաարին նասարակութիւնը մեծ եւ անգամանելի կօրուստ մ'ըստ այս օրեւն Ասքոյեան մեջապատին Սբրահման ամիրայի բաղման յուղարկառութիւնն կատարելով :

Այս փառաւոր ու բազմարին գերդաստանի վրայօք նետեւեալ տեղեկութիւնները գտանք մեկ վկայականէ մը որ 1804ին ու ապրիլի 20ին Զմիւռնիոյ Հայոց պատուեի հասարակութիւնը տուեր է, ու ժամանակի սրբազն պատրիարքը ու Կոստանդնուպօլսոյ վեմափայլ ամիրանները հանդերձ բազմարին ևսիսկո-պոսներով վարդապետներով ու քահանաներով վառերացուցեր են: Ցիշեալ վկայականը վառերացուցեր են նաև Ռուսիոյ և Գաղղոյ դեսպանները արտարին գործոց նախարարներն եւս այլ եւ այլ նիսպատուններ եւ երդուեալ բարգմաններ :

Յիշեալ վկայակրանքին նայելով Ապրօյեան (այսինքն Աբրահամեան) ցեղն բուն Անի քաղաքին եղած է, և Բագրատունի արքայական տանըին հետ ալ ազգակցութիւն ունեցեր է : Երկար ժամանակ կարին բնակելեն և մեծամեծ ու, գովանի գործքեր ընելեն ետք, 1521 բուն Ալփիար՝ յիշեալ գերդաստանին նահապեալ իւր բոլոր ընտանիքը եւրոպական Տաճկաստան փոխադրուի ու Պելրդաս քաղաքը կընաստառուի : Աբրահամ՝ Ալփիարի բոռը, իւր մեծ նանարակը, անխուրեամբը ու նաւասարմուրեամբը Կիրիակ տիրող Հիւսեին Փաշաշին և Քեօփիւրիւն օղուին ձեռնոտու ըլլարուն նամար Սուլբան իբրահիմեն անմարս վաճառականուրեան Հարի Շերիֆ

(Նուիրական պարզեւագիր) կառնու, ու նոյն կղզիի
մէջ Հայոց համար եկեղեցի մը զոր իւր ծախիւրը
բոլորովին կը նորոգէ : Այսպէս ալ Կոստանդնուպօլիսի
սուրբ Նիկոլայոս եկեղեցին, Սիլիվրիինը, Մանաւլիինը
և Փիլիպոպոլիսինը այս մէծապատիս տոհմի բա-
րձրագալուրքան արդիս հրը եղեր են :

Հանգուցեալ Աբրահամ ամիրային 1795ին ծներ էր , և 1814ին Թրիեստ գալով՝ նոջականոր Եռևութեան վսեմափայլ Պետրոս ամիրային վաճառատունը մտեր և նախ իբրեւ աշակերտ, ապա իբրեւ զանձապետ եւ վերջին իբրեւ ինքնազուխ վաճառական։ Ամենայն ուրեք նաւատարմութիւնը ուղղութիւնը եւ շրջանայեաց գործունեութիւնը իրեն բանոն զործողութեան ունենալով՝ մինչև 1846 թիւը արդինաւոր եւ պատուաւոր վաճառաշանութիւն ըրաւ . Եւ Աստուած ալ իւր աշխատութիւնը օրինելով փարքամութեամբ լցոլ գնա :

Վաեմափայլ Պետրոս ամիրայի մահուանեն եռը
հանգուցեալ Աքրանամ ամիրայն Եզիփոսոսի փոխար-
քայութեանը սեղանուոր ևս գործակալ կարգեցա-
գոր երկար ատեն պատուաոր ձեւով վարելէն եռը՝
1850ին հրաժարեցաւ ինքնայօժար կամք, ևս Նիշանի
Խթովիսարի ասպետութեամբ պատկեզաւ :

Հանգուցելոյ նայրենասիրութեան , մարդասիրութեան է . նոգեսիրութեան զործքերն բազմարին են և մեծամեծ զովուրեան արժունի առաւակապէս ծածկագիտին յայտնի զորով բան մարդկան . իւր ազգի բարեկենդանութիւնը իւր հանապազորդեան խօսակցութեան նիւր եղած էր , և իրեն զիմող ազգայինին երբէք չէ ցսած չէր : Գեռ իւր մահուանեն ուրն օր յառաջ մեր ազգի յառաջաշխմութեան վրայօր կըխօսէր , և մինչդեռ իւր բարեկամները զինքը երկար ժամանակ վայելու կըյսասային՝ անազորյն մահը յաղրական հանդիսացաւ : Իր մահուանեն երկու օր յառաջ ըրիսունեական օրինացը նամածայն խոսունվանեցաւ ու հաղորդեցաւ . Կարապէտ վարդապէտ Շահնապարհանին ձեռոք , և իւր ընտանիքը ու բարեկամները օրինելով զամենքը Աստուծոյ պաշտպանութեանը յայննեց : Այնունետեւ իւր բոլոր խորհուրդներն յափառենականութեան ու փրկչի անհուն ողորմութեանը վրայօր զբաղեալ էին : Սեպտեմբերի 18ին մինչդեռ իւր ընտանիքը և բարեկամները զինքը կըմիսիրարէին , ինքը որպէս թէ Աստուծոյ միրունք զմայած ,

խաղաղ ու հանգիստ մանուամբ մը իւր նոզին տուու-
ղին մեռք աւանդեց, և յախտենական հանգիստը
փոխադրուեցաւ :

Նոյն ամսոյ 21ին Պարիզի Բուլվարներն տիսուր այլ
վեմ հանդէս մը տևսան : Թերեւս Հայոց կրօնըը
երբէք այսպիսի հանդիսութեամբ փառաւորած չէր
Պարիզ : Վայելչազարդ տագաղակիր դիպակ մը ևս
բազմարի բխամած կառքեր Հայոց գրեարք բոլոր հա-
սարակուրիսնը ուղեկից, և ազգային եկեղեցւոյ երեք
կարգաւորները առաջնորդ ունենալով՝ հանգուցելոյ
մարմինը Պերլաշէզ ըսուած գերեզմանատունը փո-
խադրեցին, ուր բաղման կարգը վայելչազարդ կատա-
րեցաւ :

Հանգուցեալը իւր մեծ անուանը ևս առաքինու-
թեանցը երկու ազնուական ևս յուսուի ժառանգներ
կըրողու այսինքն Ռաֆայէլ ևս Առաքէլ իւր հարա-
զառ որդիր իւր մեծայարդի տիկինով խնամոցը տակ,
որոնք քեւս եւրոպիա ծնած են, այլ իրենց նօրք իզուն
սովորած են ևս Կարապետ վարդապետի մատակարա-
րութեամբը 1854ին դրոշմեալ են ըստ Հայաստա-
նիայց եկեղեցւոյ : Ունի նաև զմի դեռահասակ
դուստր: Ակն ունիմք թէ լիշեալ պայազատներն իրենց
փառաւոր նախնեացը ոչ միայն նետեսող պիտի ըլլան,
այլ ևս նոր փառք մնալ յունկունեն իրեն լիշա-
տակաց արժանի ազգասոնմին :

ԲՈՐՈՅԱԿԱՆ.

Այն ժողովուրդը կատարեալ երջանիկ ու կա-
տարեալ քրիստոնեայ կըսուի, որ լաւ բարոյա-
կան ունի, որուն բարոյականը աւերած չէ. այս-
ինքն զիտէ: թէ ճշմարիտ ու աստուածանանոյ
առաքինուրիմն որն է, եւ թէ ինչպէս զայն կա-
տարելու է: Դարձեալ, որչափ ժողովուրդ մը
քաղաքականուրեամբ գարզանայ, բարականայ,
այնչափ եւս փտանգ կայ բարոյականին աւերե-
լուն: Այս բան հասկըցած են հանապազօրեայ
փորձերով նաև եւրոպայի քաղաքակիրը ազգաց
խմաստունները, և ժողովրդեան մէջ բարոյակա-
նին ուսումը ծաղկեցընելու համար ամեն ննարք
ի գործ կըդենն թէ զրով և թէ զործքով :

Մեր Ազանին եւս քեպեսն ցարդ բարի խրատ-
ներ, զովելի օրինակներ մարդասիրական ու վե-
հանձնական զորձեր լիշելէն չէ դադրած, սակայն
այսուհետեւ կըխոստանալիր հայասկը թերթեռն
մէկ մասը այս օգտակար ու ամենակարեւոր ուս-

ման եւ գիտուրեան նուիրել, որովհետեւ իւր միակ
ցանկուրիւնն է Հայոց ազգին երջանկուրիւնը . զոր
եւ կըջանայ համոզել որ առանց կատարեալ բա-
րոյականի՝ կատարեալ երջանկուրիւն չկայ :

Ցիրաւի մեր ազգին բարոյականը եւրոպայի ու
նաև Արեւելքի ուրիշ ազգաց հետ բաղդատելով՝
անոնցմէ շատ վեր կըդունեմք, որում յայտնի
ապացոյց է նաև այս որ անոնց մէջ ինքնասպա-
նուրիւններն ու մարդասպանուրիւններն սովո-
րական բան դարձած են, իսկ մեր մէջը զրերէ
երբէք ըստուիր: Բայց որովհետեւ բարոյականի
մէջ կերրան բոլոր քրիստոնեավայել ընտիր ու
զովելի առաքինուրիւններն, յորս քիչ շատ կատ-
արելագործուելու մեր ազգն եւս կարօտուրիւն
ունի, խրաքանչիւր թերթին մէջ այս առաքինու-
թեանց մէկուն վրայ պիտի խօսիմք, որպէս զի
սիրելի ազգերնիս եւս քան զեւս անոնցմով զար-
դարի, և ընտիր բարոյականի, անարատ քա-
ղաքավարութեան օրինակ լիցի այլոց ազգաց :

Նախ մարդուս առ Աստուած ունեցած պարու-
թերէն սկսիմք, և այլ եւ այլ զեղեցիկ ու հա-
ճոյական օրինակներով շահամք այնպէս սիրելի
առնել բարոյականը, որ ամեն Հայոց պատուական
զանձ մը դառնայ, եւ Քրիստոսի Տեառն մերոյ
խօսքը մեր ազգին վրայ կատարի . «Աւր զանձք
ձեր են, անդ եւ սիրտք ձեր եղիցին : »

ԿԱՏԱՐՈՒՄԸ ԳՐԻՍՈՒՀԱԿԱՆ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԵԱՆՑ.

Աստուածապաշտուրիւնը բոլոր մարդուս նոզին է:

ՊՈՍԻԷԼ.

Աստուած զմեզ անոր համար իրեն նման, այսինքն բանական
առեղծեց, որպէս զի կարող ըլլամք զինքը ձանչնակ իրեն
առնուն ճշմարտուրիւն, և սիրել իրեն անսանման բարուրիւն:

ՅԵՆԵԼՈՆ.

Ուրախուրիւն, հանգստուրիւն ու զուարձուրիւն կըսիրէք.
ասոնց ամենուն եւս համ առի ու երկար ժամանակ վայելեցի:
Աստուած ծառայելուն պէտ ուրախուրիւն, հանգստուրիւն եւ
զուարձուրիւն չկայ :

ՄԵՆԹԲՆՌՆ ՏԻԿԻՆ.

Թշուառուրիւն մէջ կրօնքն զմարդ կըմիիրաք, ևս կինաց
դառնուրիւննը նետ երկնային քաղցրուրիւն մը կըխանէ :

ՊՈՍԻՒՆ.

Զարմանակի բան. քրիստոնեական կրօնը որ քան ինքնան
հանդերձաւ կինաց մէջ միայն երջանիկ պիտի ընէր զմարդ,
ասոր մէջ եւս երջանիկ կընէ զմեզ :

ՄՈՆԹԻՍՔԻՆ.

Օրինակին մարդուս սրտին ու հոգւոյն վրայ
ունեցած ազդեցուրիւնը ամենուն քաջայալ ըլլա-
լով, մեր եւս օրինակով աւելի ջանանք խօսի
ու սովորեցնել, որպէս զի ընթերցողը բարոյա-